

HZ. ABDÜLBAHA

HZ. ABDÜLBAHA

Ahit ve Misak'ın Merkezi

Hz. Abdülbaha

Bahai Dini'nin Tanrı Mazharı olan Hz. Bahaullah, getirdiği İlahi öğretilerin temelini oluşturan birlik idealini her şeyin önünde tutmuştur. Bu nedenle Hz. Bahaullah, henüz hayattayken Kendi el yazısıyla kaleme aldığı Vasiyetnamesinde, Kendisinden sonra dünya Bahai toplumunun yönelmesi gereken kişi olarak oğlu Hz. Abdülbaha'yı şu sözlerle açıkça tayin etmiştir:

“Huzurumun okyanusu çekildiği ve Vahyimin Kitabı son bulunduğu zaman, yüzünüzü Allah'ın irade buyurduğu, bu Ezeli Kök'ten filizlenen Kimse'ye çevirin. Bu kutsal ayetten maksat En Büyük Dal'dan (Hz. Abdülbaha) başkası değildir.”

Bu sayede vefatından sonra Bahai toplumunda bölünme ve mezhepleşmeyi önlemiş ve birliği dokunulmaz bir temele oturtturarak korumuştur.

Hz. Abdülbaha'nın Yaşanı

1844 yılının 22 Mayıs gecesinde tüm insanlığın kaderini şekillendirecek bir olay gerçekleşti. İran'ın Şiraz şehrinde Hz. Bab, din tarihinde yeni bir evreye geçildiğini ve Kendisinin bir Tanrı Elçisi olduğunu ilan etti. Allah'ın İlahi mesajının taşıyıcısı olarak misyonu, insanlığı, tüm geçmiş ağların Vaat Ettiği Kişi'nin ve Kendisinden daha kudretli ikinci bir Tanrı Mazharı'nın, yani Hz. Bahauallah'ın gelişine hazırlamaktı. O aynı gece, Tahran'da bir bebek dünyaya geldi. Doğduğunda Kendisine Abbas adı verildi. Fakat sonraki yıllarda "Baha'nın Kulu" anlamına gelen Abdülbaha ismiyle anılmayı ve çağrılmayı tercih etti.

Hz. Abdülbaha daha ocukken Babasının kutsal makamını tanıdı. Hz. Bahauallah hayatının son kırk yılını sürgünde, hapse mahkm edilerek geçirdi. 1852'de Bağdat ile başlayan bu sürecin tamamı Osmanlı İmparatorluğu topraklarında yaşandı. Hz. Bahauallah 1863 yılında üç buçuk ay İstanbul'da bulundu, 1863'ten 1868'e kadar Edirne'de kaldı, ardından yine o tarihlerde Osmanlı İmparatorluğu idaresi altında bulunan Akka'ya sürüldü. Hz. Abdülbaha bütün bu sürgünlerde ve sıkıntılarda Babasına ortak oldu. Hz. Abdülbaha tüm yaşanı boyunca Hz. Bahauallah'ın temsilcisi ve O'nun en büyük yardımcısı olarak hizmet etti. Hikmet ve ilim sahibi kişilerle yaptığı sohbetler Hz. Abdülbaha'nın, Bahailerle birlikte birçok insanın da saygısını kazanmasını sağladı.

1908'de Osmanlı İmparatorluğu'ndaki siyasi karışıklıklar İkinci Meşrutiyet'in ilanıyla sonuçlanınca fikir suçlusunu olarak görülen mahkmlar serbest bırakıldı. Böylece yarım asrı aşan tutukluluk ve sürgün hayatından sonra Hz. Abdülbaha da resmen serbest kaldı.

1910 yılında seyahat yasağının da kaldırılmasıyla Mısır'a gitmek üzere Hayfa'dan ayrılan Hz. Abdülbaha yaklaşık bir yıl kaldığı Mısır'da günlerini diplomatlar, âlimler, dini liderler ve gazeteciler ile görüşerek geçirdi.

Yazıları arasında elimize ulaşmış olan bir duasında, en büyük dileğinin "Batı'daki dostların Doğu'daki dostlarla kucaklaştıklarını" görmek olduğunu dile getirmekte olan Hz. Abdülbaha 1911 yaz mevsiminin sonlarına doğru, bu duasının gerçekleşebilmesi için büyük bir adım atarak İngiltere ve Fransa'ya gitti. Bu ülkelerde halka açık konuşmalarında, gazete röportajlarında ve Kendisini ziyaret eden birçok kişiyle yaptığı görüşmelerde, Hz. Bahauallah'ın getirdiği öğretileri ve bunların, çağın problemlerine nasıl çözüm olabileceğini anlattı ve yaklaşık dört ay süren bu seyahatlerin ardından Hayfa'ya döndü.

Avrupa seyahatinden yaklaşık bir yıl sonra, 1912'de, bu sefer dokuz ay kalaağı Amerika ve Kanada'ya seyahat etti. Bu ülkelerde de her türlü dinleyici kitlesine hitap etti, her kesimden ve makamdan insanla görüştü. Yıl sonunda İngiltere ve Fransa'ya döndü ve oradan Almanya, Macaristan ve Avusturya'ya geçti. Daha sonra bir kez daha Mısır'a gitti ve 5 Aralık 1913'te Hayfa ve Akka'ya kesin dönüş yaptı.

1921 yılına geldiğinde, insanlığa bir an bile dinlenmeden hizmet etme gayretlerinden ötürü Hz. Abdülbaha'nın bedeni artık yorgun düşmüştü. Aniden kötüleşmesi neticesinde 28 Kasım 1921 gününün ilk saatlerinde ruhu çok sevgili Babasına kavuşmak üzere ebediyete kanat açtı. Cenaze törenine her dinden on bin civarında kişi katıldı. Çok sevilen ve takdir edilen bir şahsiyetin ardından yapılan övgü dolu konuşmalarda, Kendisinden “insanlığı Doğru Yola kılavuzlayan”, “barışın direği”, “ihtişamın ve yüceliğin vücut bulmuş hâli” olarak söz ediliyordu. Hz. Abdülbaha'nın naaşı, Hayfa'da Hz. Bab'ın Kermil Dağı'ndaki Makamı'nın odalarından birine geçici olarak defnedildi. Akka yakınlarında yer alacak Ebedi İstirahatgâhı'nın inşaat süreci 2019 yılında başlamış olup bu derleme kaleme alınırken devam etmektedir.

İnsanlığa Hizmete Adanmış Bir Ömür

Hz. Abdülbaha, yaşamını insanlığın birliği prensibini hayata geçirmeye adanmıştı. Doğu'da ve Batı'da toplumsal adaletin bir destekleyicisi ve uluslararası barışın bir elçisi olarak sayısız dinleyici kitlesine hitap edip her kesimden ve makamdan insanla görüştü. Hz. Bahaullah'ın getirdiği ve toplumun ruhani ve sosyal yenilenişi için yazılan İlahi reçeteyi olağanüstü bir yalınlıkla sundu. İçinde bulunduğu her ortamda, büyük bir tevazu, ağırbaşlılık, nezaket ve sevgiyle toplumun boğuşmakta olduğu hastalıklardan ve bunların çözüm yollarından cesaretle ve açıklıkla bahsetti. Sıklıkla ele aldığı konular arasında şunlar vardı: Modern toplumun durumu, barış, kadın hakları, ırk ayrımı, sosyal reform, bilim ve dinin uyumu ve ahlaki gelişim. Yaşamının son yıllarına tekabül eden Birinci Dünya Savaşı'nın öncesi, sırası ve sonrasında birlik, kardeşlik ve sevgi mesajını yaymaktan asla geri durmadı.

'Abdülbaha' ismi, “Baha'nın (yani Hz. Bahaullah'ın) Kulu” anlamına gelir ve bu isim Hz. Abdülbaha'nın, başkalarının O'na atıfta bulunmak istedikleri bütün isimlere tercih ettiği isimdir. Hz. Abdülbaha'nın şu sözleri, O'nun kulluğunun ve insanlığa sonsuz hizmet etme arzusunun ifadesidir:

“Benim adım Abdülbaha'dır. Benim vasfım Abdülbaha'dır. Benim özüm Abdülbaha'dır. Benim övüncüm Abdülbaha'dır. Cemal-i Mübarek'e (Hz. Bahaullah'a) kulluk benim azametli ve ışıltılı tacım ve bütün insan ırkına hizmet benim ebedi dinimdir... Hiçbir zaman Abdülbaha'dan başka bir unvan, başka bir ad, bir anış, bir övgü istemedim; hiçbir zaman da istemeyeceğim... Budur benim özlemim. Budur benim en büyük hasretim. Budur benim ebedi yaşamım. Budur benim sonsuz görkemim.”

Hz. Bahaullah'a nazil olan yazılarda insanlığın birliğinin kurulabilmesi için muhteşem bir planın taslağı sadece çizilmemiş, bu kutsal yapının temelleri en sağlam biçimde atılarak gerekli araçlar da temin edilmiştir. Hz. Bahaullah'ın bu dünyadan ayrılmasının ardından bu planın hayata geçirilmesi sorumluluğunu Hz. Abdülbaha üstlendi. O'nun döneminde Bahai İnanıcı'nın evrensel barış mesajı dünyanın her köşesine yayıldı, Bahai toplumunun birliği muhafaza edildi ve Hz. Bahaullah'ın öğretilerinin bütünlüğü ve bölünmezliği korundu. Tüm yaşamı süresince insanlığın birleşmesi için çağlar boyunca beklenen Gün'ün geldiğini müjdeledi ve barışı oluşturmak için gereken toplumsal koşulların ve uluslararası politik araçların yaratılması ihtiyacından bahsetti.

Dinler Tarihinde Bir İlk: Ahit ve Misak

Hız. Bahauallah'ın kurmak üzere gelmiş olduğu birliğin O'nun vefatından sonra da kalıcı olması ve 40 yıllık Elçilik dönemi boyunca salıverilen güçlerin bu dünyadaki varlığından sonra da devam etmesi için Zuhur sahibiyle organik bağlantısı olan, yetkisi mutlak ve ilahi takdirin seçtiği bir vasıta gerekiyordu. Bu birleştirici etkinin dünyada görünür hale gelmesi için Hız. Bahauallah, kalplerin derinden bağlanabileceği eşsiz bir vasıta olarak Misakını ortaya koymuştur. Bu Misak dünyanın canlılığına ve milletlerin kurtuluşuna sebeptir.

Ahit ve Misak Kurumu, yapısı ve doğası itibarıyla birliğin korunması ve devam ettirilmesi bağlamında hayati bir ihtiyaçtır. Ahit ve Misak sayesinde Hız. Bahauallah haleflik meselesinde herhangi bir kafa karışıklığı oluşmayacak şekilde Bahai toplumu bölünmeden korumuştur. Tüm inananlarının Hız. Abdülbaha'ya yönelmelerini Kendi el yazısıyla yazmış olduğu Ahdimin Kitabı adlı eserinde açıkça belirtmiştir.

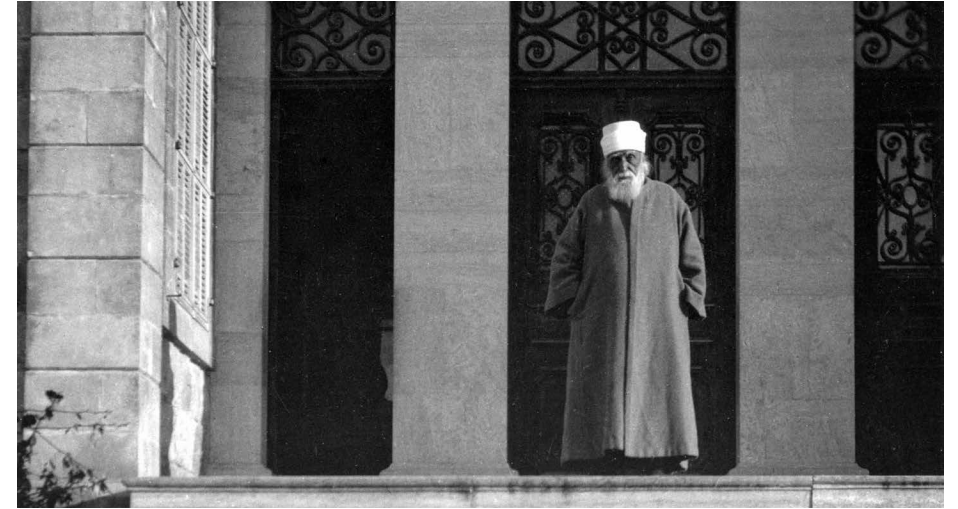
Bu, esasen bilinen dinlerin tarihinde bir ilktir. Zira ilk kez bir Tanrı Mazharı, yazılı bir şekilde ve açıkça halefini tayin etmiştir. Ayrıca halefini Dinin öğretilerini yaygınlaştırma, Kendi Kutsal Sözlerini yorumlama ve Vahyinin amacını açıklama yetkisiyle donatmıştır. Ve yine aynı şekilde ilk kez bir Tanrı Elçisi, toplumunun dini işlerini yönetecek idari bir sistemi henüz hayattayken tasarlayıp inananlarına emanet etmiştir. Geçmiş dinlerin tarihinde, Tanrı Elçileri bu dünya âleminde ayrılır ayrılmaz haleflik konusunda farklı yorumlamalar, tartışmalar ve bölünmeler yaşanmıştır. Fakat toplum içinde böylesi büyük bölünmeler ve mezhepleşme, Bahai tarihinde yaşanmamıştır. Bahai Dini'nin en önemli ayırt edici özelliklerinden biri olan bu durum, yine bu devrin ulviyetinin ve bir bütün olarak insanlığın eriştiği olgunluk seviyesinin bir göstergesidir.

Hız. Bahauallah 29 Mayıs 1892'de Akka'da vefat etmeden iki yıl önce, Tanrı Emri'nin parçalanmadan varlığını sürdürebilmesi için Kendi Vasiyetnamesini kaleme alarak en büyük oğlu Hız. Abdülbaha'yı Kendisinden sonra Bahai toplumunun yönelmesi gereken Kişi olarak tayin etmiştir.

Bu tarihi belge bizzat Hız. Bahauallah tarafından yazılıp mühürlenmiş, bir süre kilitli bir kutuda muhafaza edilmiş ve Hız. Bahauallah'ın dünyevi yaşamının son günlerinde Hız. Abdülbaha'ya emanet edilmişti. İlk kez, vefatından dokuz gün sonra, Hız. Abdülbaha'nın huzurunda, aile üyeleri ve yakın dostlar arasından seçilen dokuz kişinin önünde açılarak okunmuştu. Hız. Bahauallah tarafından "Kızıl Kitap" ve "Ahdimin Kitabı" olarak da adlandırılan Kitab-ı Ahit, bu ilahi kılavuzluğun en önemli örneklerindedir ve insanlığın birliğinin emredildiği bu Zuhurda, önceki ilahi dinlerde yaşanan ve tarifi imkânsız acılara neden olan bölünmenin önüne geçmiştir.

Tanrı Emri'nin Hız. Abdülbaha'ya emanet edilmesi, Hız. Bahauallah'ın vefatı sebebiyle yürekleri acıyla dolan inananların üzerine çöken hüznü bulutunu kaldırmıştı. Bahai toplumu tesellisini, kılavuzunu, desteğini ve savunucusunu Hız. Abdülbaha'da bulmuştu. Ortaya çıkışından beri Hız. Bahauallah'ın Emrine ihsan edilmiş olan yanılmaz kılavuzluğun devamlılığı artık emniyeteydi.

Daha önceki Kutsal Metinlerde geçen, Bu Gün'ün "gecesi olmayan bir Gün" olduğu vaadi, bu sayede anlaşılmıştı. En yüce ufuktan ihtişamıyla beliren Gerçeklik Güneşi bütün yaratılışı aydınlatmaya her zaman devam edecekti.

Ahit ve Misak'ın Merkezi: Hz. Abdülbaha

Hz. Abdülbaha, Hz. Bahauallah'ın Ahdinin Merkezidir. Hz. Bahauallah takipçileriyle yaptığı Ahitte, yani sözleşmede, kalplerini bu Merkeze doğru yöneltip Ona tamamıyla sadık kalmalarını emretmiştir.

Dünya insanların birbiriyle ilişkilerini veya fiziki âlemi düşündüğümüzde bir merkeze olan ihtiyaç kolayca fark edilmektedir. Merkez; tüm sistemi bir arada tutar, ilişkileri kurar, ritimler ve modeller oluşturur ve düzenin devamını sağlar. Örneğin, bir ailede yaşça daha büyük olan birkaç kişi aile üyeleri arasındaki birliği güçlendirmeye ve bir bütün olarak ailenin çıkarlarını korumaya hizmet eder. Eğer böyle bir merkez olmazsa kargaşa ve anlaşmazlıklar meydana çıkar. Kısacası dünyadaki bireysel ve kolektif yaşam, herkesin yönelebileceği bir merkez yokluğunda sıkça kargaşa ve anlaşmazlıklardan mustarip olur. Hz. Bahauallah, Hz. Abdülbaha'yı Misakının Merkezi olarak tayin ederek böyle bir merkez oluşturdu. Ve daha sonra Hz. Abdülbaha da torunu Hz. Şevki Efendi'yi Emrin Velisi olarak atayarak ve Yüce Adalet Evi'nin otoritesini teyit ederek Bahailerin yönelecekleri bir merkezden hiçbir zaman yoksun kalmamalarını garanti altına aldı. Misakın gücü, Bahai toplumunu bir arada tutar ve bölünme ve dağılmalardan korur. Hz. Abdülbaha'nın Ahdin Merkezi olması O'nun makamının en önemli yönlerinden biridir.

Ahdin Merkezi olması nedeniyle Hz. Abdülbaha tüm yaşamını Bahai toplumunun birliğini ve bütünlüğünü korumaya ve muhafaza etmeye, Bahai Dini'nin amacı olan insanlık âlemi birliğini ve dolayısıyla Allah'ın Krallığını yeryüzünde kurmak için toplumun ihtiyacı olan dürtüyü sağlamaya, Bahai öğretileri ile ilgili tüm soruları yanıtlamaya, topluma rehberlik etmeye ve her türlü anlaşmazlığı bertaraf etmeye adanmıştır.

Yetkili Yorumcu ve Mükemmel Örnek

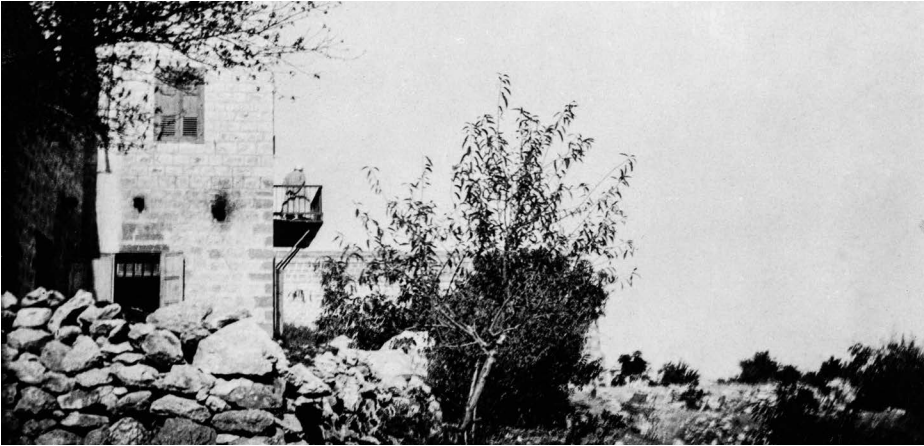
Hz. Abdülbaha, Hz. Bahauallah'ın sözlerinin yanılmaz yetkili Yorumcusudur. Hz. Bahauallah'ın Vahyi o kadar geniş, Sözlerinin her birinin içindeki anlamlar o kadar derindir ki arkasında, Bizzat Kendisinin ilham vereceği bir Yorumcu bırakmayı gerekli görmüştür. Böylece insanlık, sayısız yazısında ve doğruluğu tasdik edilmiş konuşmalarında Hz. Abdülbaha'nın yorumlarını inceleyerek Hz. Bahauallah'ın Öğretilerini anlayabilmekte ve uygulayabilmektedir.

Hz. Abdülbaha bir Tanrı Mazharı olmamakla birlikte Bahailer için Babasının Öğretilerinin mükemmel Örneğidir. O, sevgi, nezaket, saflık, adalet, doğruluk, neşe, cömertlik gibi tüm ruhani vasıfların somutlaştığı, tutum ve davranışlara yansıdığı canlı bir örnektir. Hayatı boyunca ruhların terbiyesi ile meşgul olmuş ve başkalarıyla olan ilişkisi daima ilham verici olmuştur. İnsanlar Hz. Abdülbaha'nın şahsında insanın doğası ile insanüstü bilgi ve mükemmelliğin harmanlandığını ve tamamen uyumlu hale geldiğini görmektedir. Bahailere göre O'nun sergilediği örnek her zaman gözler önüne koyulmalı ve o mükemmelliğe yaklaşma yolunda yürünmelidir. O'nun ruhlar üzerindeki etkisi ve herkese duyduğu sonsuz sevginin bir işareti olarak tüm insanlara nasıl hizmet ettiği üzerine tefekkür edilmelidir.

Vasiyetnamesi

Hz. Abdülbaha'nın arkasında bıraktığı sayısız yazılı belge ve açıklamalarının arasında tamamı Kendi el yazısıyla yazılmış olan Vasiyetnamesi'nin ayrı bir önemi vardır. Bu Vasiyetname, Hz. Bahaullah'ın yasalarını içeren Kitab-ı Akdes ve "Ahdimin Kitabı" olarak andığı Kendi Vasiyetnamesi'nden güç alan ve onlarla tam bir uyum içinde onlara açıklık kazandıran tarihi bir belgedir. Hz. Abdülbaha, Vasiyetnamesi ile Bahai toplumuna Kendisinden sonra yönelmeleri gereken Kişi olarak en büyük torunu Hz. Şevki Efendi'yi gösterdi. Hz. Şevki Efendi, Hz. Bahaullah'ın öğretilerinin Hz. Abdülbaha'dan sonraki yetkili Yorumcusudur; onunla yorumlama görevi tamamlanmıştır ve Hz. Bahaullah Dönemi'nin geri kalanı için hiç kimse Sözlerini yorumlama yetkisine sahip değildir. Vasiyetnamesinde Hz. Abdülbaha ayrıca Bahai idari düzeninin gelecekteki gelişim çizgisine ve bilhassa Bahai toplumunun bugün En Yüce Kurumu olan Yüce Adalet Evi'nin kurulmasına dair pek çok ayrıntıya yer vererek evrensel Bahai toplumunun birlik ve bütünlüğünü korumuştur. 2021 yılı, Hz. Abdülbaha'nın vefatının yüzüncü yıldönümü olması nedeniyle son derece büyük bir öneme sahiptir. Vefatının yüzüncü yılında, "Babası'nın insanlığa öğrettiği her şeyin sözde ve amelde mükemmel somut örneği olan" Hz. Abdülbaha'nın hayatı, göz alıcı bir parlaklıkla, tüm insanlık ailesi için muhteşem bir ilham hazinesi olmaya devam etmektedir.

YAZILARINDAN SEÇMELER

Hz. Abdülbaha çeşitli yazı ve konuşmalarda insanlığın bugün karşı karşıya olduğu bazı acil meselelere ilişkin Bahai öğretilerini izah ederek Kutsal Sözlerin yani Vahyin, toplumsal gerçekliğe nasıl dönüştürülebileceğinin yolunu göstermiştir. Bu bölümde, bu yazı ve konuşmalardan kısa bir derleme yer almaktadır.

Ekonomik Adalet

Bazılarının aşırı zengin ve diğerlerinin acınacak kadar fakir olması durumunu kontrol altına alarak bunu iyileştirmek için bir düzenleme yapılması gerektiği kesindir. Zenginliği sınırlandırmak önemli olduğu kadar fakirliği sınırlandırmak da önemlidir. İkisinde de aşırılık iyi değildir. En makbül ikisinin arasındır. Bir sermayedarın büyük bir servetinin olması onun hakkıysa, işçisinin yeterli geçim kaynaklarına sahip olması da aynı ölçüde adildir. Çevresinde fakr-u zaruret içinde birisi varken muazzam serveti olan bir bankerin varlığı söz konusu olmamalıdır. Fakirliğin açlık seviyesine ulaştığını görürsek bu, bir yerlerde bir zorbalık olduğunun somut bir işaretidir. İnsanlar bu konuda harekete geçmeli ve çok sayıda insanın sefaletine yol açan koşulları değiştirmek için daha fazla beklememelidir. Zenginler, servetlerinin fazlasını ihtiyaç sahiplerine bağışlamalı, yumuşak kalpli olmalı ve temel ihtiyaçlardan yoksunluğun acısını çeken mazlumları düşünerek şefkat dolu bir anlayış göstermelidirler.

Kadın Erkek Eşitliği

İnsanlık âleminde büyük bir ayrımla karşılaşırız; kadınlar sanki ikinci sınıflarımız gibi muamele görmekte ve eşit hak ve ayrıcalıklardan mahrum bırakılmaktadırlar. Bu durum, doğanın gereği olmayıp eğitim yüzündendir. İlahi Yaratılıştaki böyle bir ayrım yoktur. Allah'ın gözünde hiçbir cinsiyet diğerinden üstün değildir. O halde bir cins diğerinin daha aşağı olduğunu nasıl iddia edebilir ve Allah böyle bir davranışa izin vermiş gibi diğer tarafı doğal hak ve ayrıcalıklarından nasıl mahrum bırakabilir? Kadınlar, erkeklerle aynı eğitim imkânlarına sahip olsaydı her iki cinsiyetin de âlim olmak için eşit kapasiteleri olduğu ortaya çıkardı.

İnsanlık dünyasının iki kanadı vardır; biri erkek, öbürü ise kadındır. İki kanat eşit olarak gelişmedikçe kuş uçamaz. Eğer kanatların biri zayıf olsa, uçuş imkânsızdır. Erdemlikleri ve olgunlukları kazanma konusunda kadınlar dünyası erkekler dünyasıyla eşitlik elde etmedikçe başarı ve refah gereği gibi sağlanamaz. Kadın erkek eşitliği sağlanmadan insanlık mutluluğa erişemez.

Eğitim

İlk ve en acil ihtiyaç, eğitimin yaygınlaştırılmasıdır. Bu fevkalade, bu en temel meselede ilerleme sağlanmaksızın, herhangi bir milletin refah ve başarı kazanması düşünülemez. Halkın gerilemesinin ve çöküşünün baş sebebi cehalettir.

Terbiye [eğitim] üç türdür. Cismani terbiye, insani terbiye, ruhani terbiye. Cismani terbiye, cismin büyüyüp gelişmesi içindir. Bu türlü terbiyeden gaye, yaşayışı kolaylaştırmak, rahat ve refahı sağlamaktır. Bunda hayvan, insan ile müşterektir. İnsani terbiye ise, medeniyet ve terakkiden (gelişimden) ibarettir; yani insanı hayvandan ayırt eyleyen idare, intizam (düzen), saadet, ticaret, sanat, ilim, fen büyük keşifler ve teşebbüslerdir. İlahi terbiyeye gelince, bu, melekûti terbiyedir. Bu türlü terbiyeden gaye, ilahi kemalat (olgunluklar) kazanmaktır. Gerçek terbiye budur.

İrkçılığın Yok Edilmesi

Allah'ın nazarında çeşitli ırklar arasında hiçbir fark yoktur. İnsanoğlu neden böyle bir önyargı icat etsin ki? Nasıl oluyor da bir yanlısına yüzünden savaş çıkarıyoruz? Allah, insanları birbirlerini yok etsinler diye yaratmadı. Tüm ırklar, kabileler, mezhep ve sınıflar Semavi Babalarının yanında eşit hakka sahiptir. Tek fark Tanrı'nın yasalarına sadakat ve bağlılık derecesinde yatar.

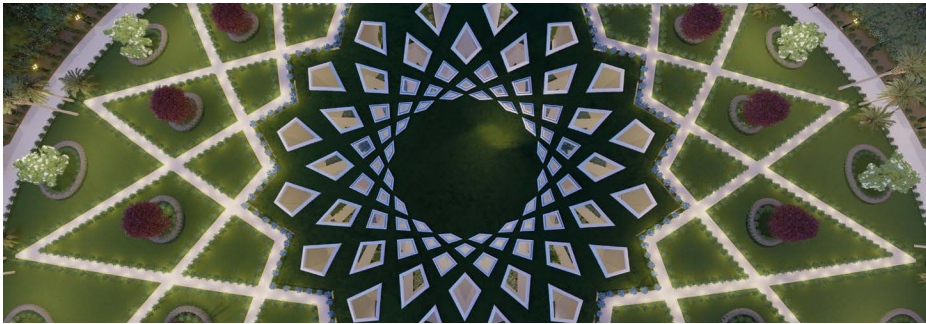
Hz. Bahau'llah'ın ilk öğretisi insan toplumunun birliğidir. Zira bütün insanlar Tanrı'nın Rahmet Denizine dalmışlardır. Tanrı, herkese şefkatlidir, herkesi sevmekte, herkesi bağışından faydalandırmaktadır. Tanrı, herkese rızık verici olduğundan herkesi sevdiği açıkça bellidir. Mademki herkese sevgi göstermektedir, biz neden birbirlerimize sevgi göstermeyelim? Gerçek şudur ki O'nun Siyaseti bizimkinden üstündür. O halde, Tanrısal Siyaseti uygulayalım. Nasıl ki O bütün insanları sevmektedir biz de herkesi sevelim. O, herkese nasıl muamele ediyorsa biz de öyle yapalım. Kavga ve çatışmaları bırakalım. Bu çağ aydınlık bir çağdır. Bu çağ ruhanîyet ve ilerlemeler çağıdır. Cehaletin yarattığı bu taassuplar bizlere yaraşmaz.

Barış

Büyük barış oldukça yüce bir iştir. Bütün dünya güçleri bu işin gerçekleşmesine karşıdır. Bu milletler, savaşın sevince neden olacağını sanıyorlar. Ayrılığın yücelik getireceği kanısındadırlar. Bir ulus diğerine saldırıp fetihler yaparak bir ülkeyi veya herhangi bir devleti yenerse bu işin ulusun ve devletin ilerlemesine neden olduğunu sanıyorlar. Oysa bu tamamen yanlıştır. Milletleri ailenin bireylerine benzetebiliriz. Aileyi bireyler meydana getirir. Her millet de birçok bireyden meydana gelmiştir. Bütün milletleri bir araya toplarsak büyük bir aileyi yaratmış oluruz. Aile bireyleri arasındaki savaş ve kavganın o aileyi dağıtmaya neden olacağı açıktır. Bu şekilde de uluslar arasındaki savaş da büyük bir kayıp doğurur.

Kısacası, bütün Tanrısal Kitaplar, bütün Tanrısal Elçiler ve bütün bilginler savaşın yıkıcılığa neden olduğu ve barışın ise bayındırlık getirdiği kanısındadırlar. Hepsi, savaşın insan neslini tüketeceği fikrindedirler. Barışın uygulanması, savaşın yasaklanması ve insanlık âleminin birliğinin ilan edilmesi için büyük bir güç gereklidir. Sadece bir şeyi bilmek yeterli değildir. Zenginliğin iyi olduğunu bilen bir insan, bu bilgisiyle zengin olamaz. Bilginin yararını bilen biri, bilgin olamaz. İzzetin değerini bilen biri, aziz olamaz. Kısacası, bilmek, bir şeyi elde etmek değildir. ...Güç ve uygulama gereklidir. Bundan başka, her şeyin meydana gelebilmesi için üç koşul gerekmektedir. Bunların birincisi bilmek, ikincisi istemek, üçüncüsü ise uygulamak. Her konunun gerçekleştirilmesinde bu üç ana unsura ihtiyaç vardır.

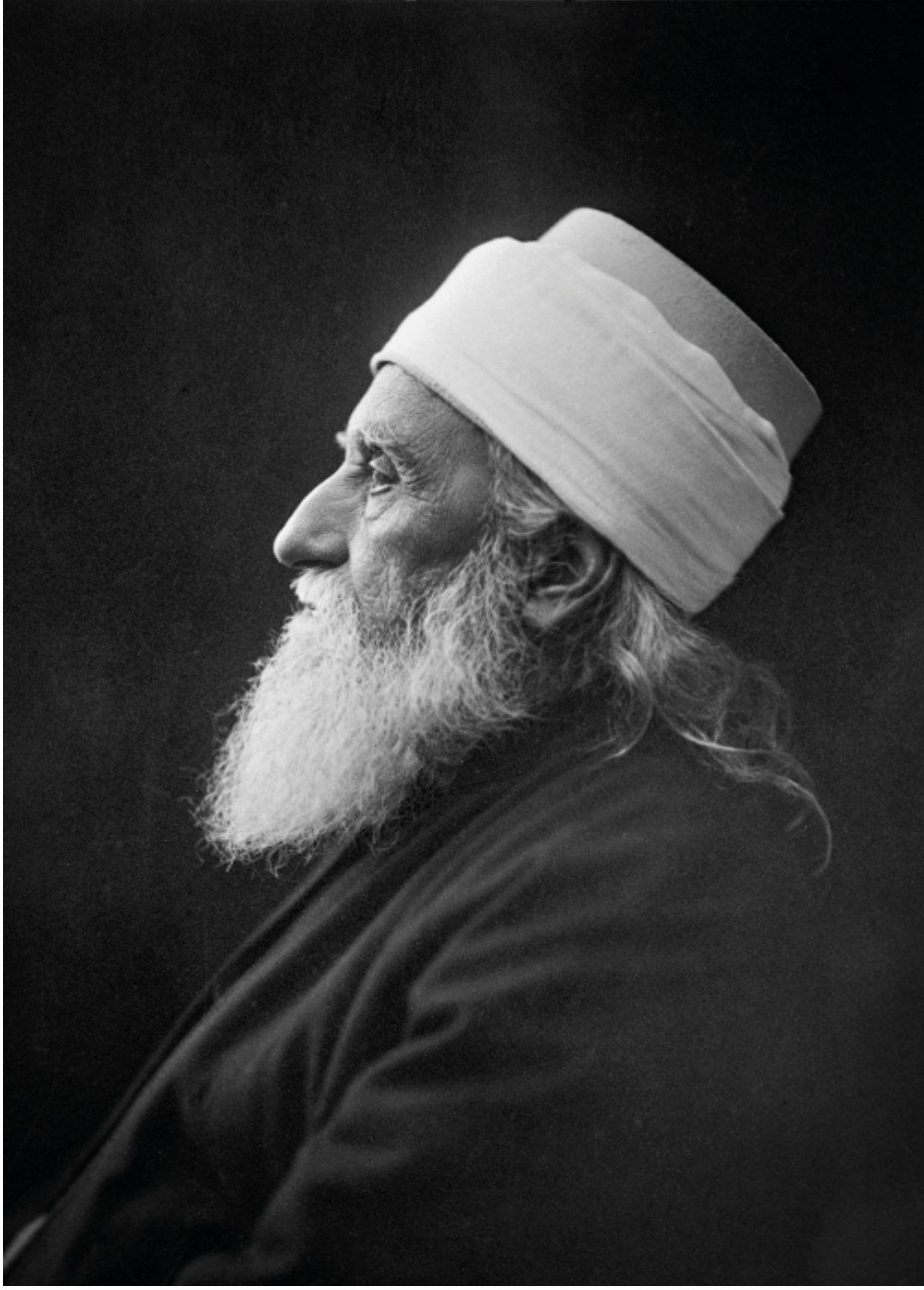

Bilimin Önemi ve Din ile Uyumunu

İnsanlığın erdemleri pek çok olmakla beraber bilim hepsinin arasında en soylusudur. İnsanın hayvanın makamının çok ötesinde sahip olduğu üstünlük bu yüce erdemden dolayıdır. O Allah'ın bir armağanıdır; maddi değildir, İlahidir. Bilim Gerçeklik Güneşi'nin bir ihtişamı, evrenin gerçeklerini araştırma ve keşfetme gücü, insanın Allah'a giden yolu bulduğu vasıtasıdır. İnsanın bütün güçleri ve vasıfları insani ve kalıtsal kaynaklı olup, doğaüstü olan akıl hariç, doğanın süreçlerinin sonuçlarıdır. Aklın ve zekânın sorgulaması vasıtasıyla bilim her şeyin keşfedicisidir. Bugünü ve geçmişi birleştirir, geçmiş milletlerin ve olayların tarihini açığa çıkarır ve bugünkü insana çağlar boyunca olan tüm insani bilgi ve başarıların özünü verir. Akılsal işlemler ve mantıksal çıkarımları vasıtasıyla, insandaki bu üstün güç geleceğin sırlarına nüfuz edebilir ve onun olaylarını önceden tahmin edebilir.

İnanıldığını her şeyi bilimle uyumlu hale getiriniz; bir karşıtlık olamaz, zira gerçek tektir. Din; bu hurafelerden, geleneklerden, ahmakça dogmalardan kurtulup bilimle ittifak ettiği zaman dünyada ortaya çıkacak olan birleştirici ve temizleyici büyük bir kuvvet tüm savaşları, anlaşmazlıkları, uyuşmazlıkları ve çekişmeleri silip süpürecek ve o zaman insanlık Allah'ın sevgisinin kuvveti altında birleşecektir.

İnsanlık âleminin en övünülecek şeyi bilimdir, insan, akıl ve bilimle hayvandan üstündür, insan, bilimle evrendeki sırları keşfeder. İnsan, bilimle geçmiş çağların sırlarını anlar. İnsan bilimle gelecek çağların sırlarını bulur, insan, bilimle yerin içindeki saklı sırları keşfeder, insan, bilimle gökyüzünün büyük cisimlerinin hareketlerini bulur. Bilim, insanın ebedi yüceliğine sebeptir. Bilim, insanlık âleminin onuruna sebeptir. Bilim, insanın iyi ün ve şöhretine sebeptir. Bilim, Kutsal Kitapların sırlarını keşfeder. Bilim, gerçeğin sırlarını açığa çıkartır. Bilim, gerçeklik âlemine hizmet eder. Bilim, geçmiş dinleri taklitlerden kurtarır. Bilim, İlahi Dinlerin gerçeklerini keşfeder. Bilim, insanlık âleminin en övünülecek şeyidir. Bilim, insanı doğa köleliğinden kurtarır.

Hz. Abdülbaha'ya ait bir Dua

O'dur Tanrı. Ey kerim Allah! Sen bütün insanlığı bir kökten yarattın. Hepsinin aynı aileye mensup olmasını istedin. Hepsi mukaddes huzurunda Senin kullarıdır. Bütün insanlık Senin çadırına sığınmış; Sana ait nimet sofrasının etrafında birikmiş; hepsi Senin inayet ışığıyla aydınlanmıştır. İlahi! Sen hepsine karşı lütfkârsın. Hepsinin rızık vericisi, hepsinin sığınağısın. Hepsine hayat ihsan edersin. Her birine ve hepsine yetenek ve beceriler bahşettin. Hepsini rahmet denizine batırdın. Ey kerem Sahibi! Onları birleştir. Dinler uzlaşsın, milletler tek bir millet olsun. Öyle ki kendilerini bir aile ve bütün dünyayı tek bir vatan olarak görsünler ve tam bir ahenk içerisinde yaşasınlar. İlahi! İnsanlığın birliği bayrağını yükselt. İlahi! En Büyük Barışı kur. İlahi! Kalpleri birbirine bağla. İlahi! Senin sevginin hoş kokusuyla gönüllerimizi sevindir. Kılavuzluk ışığıyla gözlerimizi aydınlat. Beyanının ezgisiyle kulaklarımızı okşa ve hepimizi inayet kalende koru. Sen kuvvetlisin. Sen bağışlayıcısın. Sen ayıpları örtensin.

Türkiye Bahai Toplumu

0 216 327 90 80

bilgi @bahaitr.org

bahaitr.org

hzabdulbaha.bahaitr.org